

מסורת הש"ס

מניין לשניו נגדים. שהו דרך כבוד **אחרים והוליא את הדשן.** הזקיקו הכתוב ללבוש נגדים פחותים צעת הולאת הדשן שאניה עבודה חשובה כדי שלא ימאסו נגדיו החשובים שעובד בהן עבודה אכילה ושמה כגון קיטור וניסוך: **ושנא דני ר' ישמעאל** נדרשא דהאי קרא:

נגדים שנישל כסם קדירה לרצו. דומיא דהולאת הדשן: אל ימוג **כסם כוס לרצו.** לפיך הוחק ללבוש נגדים פחותים: **רצב שומן וחלצ:** **חייב מיסה.** שזריך להיות חשוב והגון לכבוד תורתו: **משניא.** שממאסין עלמן צעני הכריות והצירות אומרים אי להם ללומדי התורה שהם מאוסים ומוגנים נמלא זה משניא את התורה: **רצו איסמר.** שכבש זרעו לשון מרדכי' רצדתי ערשי (משלי ו) ריפדתי וקיסטתי צנשמים מייסם המכניסים תאוה ותזקק לי: **נגלימא.** שהוא עליון אפי' רצב: **צנלוצא.** שהוא תחתון רצד אין רצב לא: **על המרדעס.** של חמור: **חוצץ.** כל דבר חוצץ לענין טעילה: (דקפיד עליה וכל חילצה שמקפיד עליו חולצת: **סנן הסס.** צמסכת מקוואות ונקט לה (משוס דבעי למימר של צנאים כו' לומר שדרך תלמיד חכם מקפיד על לבושו: **משני לדין.** שהיה צו הרבה עד שנצטע צננד וגרלה ללד שני: **מרדעס מזל אחד או מז' לדין.** לר' ישמעאל דלמר צננד מזל אחד מרדעס מאי אמר צה: ר' יוסי אומר של צנאים. פליג אדרי' יהודה ואמר לר' ישמעאל צגד של צנאים דהיינו תלמידי חכמים שמקפידין על לבושיהן מזל אחד ושל צור מז' לדין: **שמהויריס לו אכדה טעניפסיה.** עין. כיון שאמר אין מכירה אע"פ שאינו נותן צה סימן דלדמר צאלו מציאות (צ"מ כג.): **המקפיד על חלוקו להופכו.** לנצשו כשהוא הפוך מקפיד עליו והופכו שמקפיד עליו שלא יראו התפירות המגונות ואימרי חלוק: **צנל מקוס.** צכל הש"ס ואפי' צמסכת כלה דלא רגילי צה אינשי וזה נתן לצו וגרסא. מסכת כלה צרייתא היא כלה צנל צרכה אסורה לצעלה כדה: **ס"ח שני עירו מזווין לעשות מלאכסו.** דלדמר צפרק ו' דיומא (דף עז:) כתוב א' אומר ועשית לך ארון עץ(וכתוב אחד אומר ועשו ארון עצי שטים וגו' (ש: **למיטרה צריפסיה.** דבר שאינו יכול לערוח צו ומיו מזווין צו: אס יודע להשיצ צמסכת שהוא עוסק צה ממניס אותו פרנס צאתריה: **ואס צבולי טויה.** דקאי צהא מסכת ומהדר צמסכת אחריתי: **אלו נליס האוליוירין.** הא דתנן צנאין מזל אחד היינו נליס של אוליוירין צנליס שיש להם אלוטטיאלת חשובות להמתקן צהס צני אדס צחשויס צנאחס מן המרחק ומקפידים על טינוף מעט. וצנליס לשון צי צני (לעיל דף צג:) **לממירא דחיוירי נינהו.**

גמלימ. סומקין על רצב שעליהם דלילו סומקין לא מייגנו צטינוף פורתא: **שמא לא אופס.** ואשצ צין אותן שדנוצין צגיהנש שדומין (לשולי קדירה: **לגימי.** סומקין. **חלצי שצס.** כגון אצרי ממיד של צין הערציס קריציס צמולאי שצט והוא צין הכפוריס: **עולס שצס שצחוס.** משמע על צצחוס צלל וי"ו ומשמע דעולת שצט קריצה שצחוס למיד על חלצי שצט כו': **יכול אף של יוס"ה שצסס ס"ל שצחוס.** וי"ו מיעוטא הוא שצחוס ואל שצצט אחרת: **שקריציס צייט.** שחל להויר צמולאי שצט: **נדריס ונדנדר.** פלוגתא היא צמסכת צילא (דף יט.) ור' ישמעאל סבירא ליה כמאן דלמר קריצין הלכך כיון דנדריס ונדנדר שיכול להממין ולשחטן צחול ולהקריצין נשחטים ונקריצין ציוס טוב קל וחומר צחלצי שצט שנשחטו דכרנן צומנן וניתמורו הלכך לא איצטרריך קרא עולת שצט שצחוס אלל ליוס הכפוריס: **כי**

מניין לשניו נגדים מן התורה שנא' ופשט את בגדיו ולבש נגדים אחרים (ו) ותנא רבי רבי ישמעאל לימודך תורה דרך ארץ בגדים שבישל בהן קדירה לרבו אל ימוגו בהן כוס לרבו (ז) אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן גנאי הוא לת"ח שיציא במגעלים המטולאים לשוק והא רבי אחא בר חנינא נפיק אמר רבי אחא בריה דרב נחמן בטלאי על גב טלאי (ח) ואמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן צכל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה שנאמר צכל משנאי אהבו מות (ט) אל תקרי משנאי אלא משנאי רבינא אמר רבד איתמר ולא פליגי הא בגלימא הא בלבושא ואמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן מאי דכתיב צכאשר הלך עבדי ישעיהו (י) ערום ויחף ערום בבגדים בלואים ויחף במגעלים המטולאים (יא) תנן התם רבב על המרדע חוצץ רשב"ג אומר עד כאיסר האיטלקי ועל הבגדים מצד אחד אינו חוצץ משני צדדין חוצץ רבי יהודה אומר משום רבי ישמעאל אף מצד אחד חוצץ בעא מיניה רבי שמעון בן לקיש מר' חנינא מרדעת מצד אחד או משני צדדין אמר ליה זו לא שמעתי כיוצא בה שמעתי דתנן רבי יוסי אומר צשל בנאין מצד אחד ושל בור משני צדדין יולא תהא מרדעת חשובה מבגדו של עם הארץ מאי בנאין אמר רבי יוחנן אלו תלמידי חכמים שעוסקין בבנינו של עולם כל ימיהן ואמר רבי יוחנן איזוהו תלמיד חכם שמחזירין לו אבידה במביעות העין זה המקפיד על חלוקן להופכו ואמר רבי יוחנן איזוהו ת"ח שממזין אותו פרנס על הציבור (יז) ששוואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר ואפי' במסכת כלה (יח) ואמר רבי יוחנן איזוהו ת"ח שבני עירו מצווין לעשות לו מלאכתו זה שמניח חפצו ועוסק בחפצי שמים והנ"מ למישרה בריפתיה ואמר רבי יוחנן איזוהו תלמיד חכם כל ששוואלין אותו הלכה בכל מקום ואומרה למאי נפקא מינה למנוייה פרנס על הציבור אי בחדא מסכתא באתריה אי בכלויה תנויה בריש מתיבתא ר' שמעון ב"ל אמר יאלו כלים האוליוירין הבאין ממדינת הים למימרא דחיוירי נינהו והאמר להו רבי ינאי לבניו בני יאל תקברוני לא בכלים לבנים ולא בכלים שחורים לבנים שמא לא אוכה ואהיה כחתן בין אבליס שחורים שמא אוכה ואהיה כאבל בין חתנים אלא בכלים האוליוירין הבאין ממדינת הים אלמא סומקי נינהו לא קשיא הא בגלימי הא בלבושי: ר' ישמעאל אומר מקפלין כו': ת"ר עולת שבת בשבתו לימוד על חלבי שבת שקריבין ביום הכיפורים יכול אף של יוה"כ בשבת ת"ל בשבתו דרברי רבי ישמעאל נדרים ונדבות קריבין ביו"ט וכי איצטרריך קרא ליוה"כ לדרברי ר"ע (סג נדרים ונדבות רבי קריבין ביו"ט וכי איצטרריך קרא למישרא ביו"ט אמר ר' יזרא כי

ואלו קשרים פרק חמשה עשר שבת

קיד.

ואפי"ו במסכת בלה. פי' צוקנט' דלא רגילי צה אינשי והוא נתן צלצו לגורסה וצקדושין פי' לגריעותא צפרק האיש מקדש (דף מט:) גצי ע"מ שאני תלמיד (י) אין אומרים כשמעון צן עוזי וכשמעון צן זומא אלל כל ששולצין אותו דבר הלכה ואפי' צמסכת כלה ופי' צוקנטרס אפי' צמס' כלה

שהיא קלה וגרלה דהכא משמע (ואומר) דנקט ליה משוס חשיצות שיודע"א אפי' צמסכת כלה דלא רגילי צה אינשי ראו למנותו פרנס אלל התס"ב קמני דבר אחד מתלמודו משמע אפי' לא למד אלל מסכת כלה ואמר הימנה דבר אחד הרי זה חכס ומינה צפירוש רש"י דקידושין וכן צפי' רצינו חננאל אין כתוב צהן דבר אחד מתלמודו ורצינו יצחק מפרש דהאי מסכת כלה היינו דרשות הסדורות מהלכות החג"ל דלדמרנין צנל יחפור (צ"צ כב.) רצ נחמן צר יצחק ריש כלה הוה וקאמר איזוהו מ"מ שראוי למנותו על הציבור צאתריה דלדמר צמקון צמסכת' צאתריה כגון שיודע להשיצ צנל מקוס ששאלוהו צלוחת מסכת אפי' צמס' כלה שרגילין צה ראי למנותו צעירוה אצל צלייר מהכי אין ראי למנותו והא דסולנך לחזור ולהשמיענו צמקון אי צמסכתיה צאתריה אע"ג דכבר השמיענו כאן לפי שרואה לחלק צין מסכת לכוליה הש"ס (ו) והשתא הוי דהכא כי הוה דקידושין (דף מט:) **הא בלבושא הא בגלימא.** הא דר' ינאי צגלימא דממשמע צפ' כל היד (נדף דף ב.) גצי שחור כחרת ור' יוחנן אמר אלו כלים האוליוירין צנאין ממדינת הים למימרא דלדוכמי נינהו והאמר ר' ינאי כו' לא קשיא הא צגלימא לא צפתויר דר' ינאי צגלימא דהיא סומקי דשחורים לא הוו דמסיק הכא אצל פתורי הוו אדוכמי ולצושא חיויר: (סג חצי שבת קריבין ביוה"כ.) אומר ר"י דכל היסא דקמני מרי שצי דהוו צהדי הדדי אמילא כלחמים דלדמי אין צין עלרת לערת אלל ד' ימים צלצד והכי מפרש הש"ס צפ' צמחא דסוכה (דף נד:) יתמקע

לעשרת ימי חנוכה ודלדמי צין עלרת לערת אלל ד' ימים צלצד והכי מפרש הש"ס צפ' צמחא דסוכה (דף נד:) יתמקע

לעשרת ימי חנוכה ודלדמי צין עלרת לערת אלל ד' ימים צלצד והכי מפרש הש"ס צפ' צמחא דסוכה (דף נד:) יתמקע

לעשרת ימי חנוכה ודלדמי צין עלרת לערת אלל ד' ימים צלצד והכי מפרש הש"ס צפ' צמחא דסוכה (דף נד:) יתמקע

לעשרת ימי חנוכה ודלדמי צין עלרת לערת אלל ד' ימים צלצד והכי מפרש הש"ס צפ' צמחא דסוכה (דף נד:) יתמקע

לעשרת ימי חנוכה ודלדמי צין עלרת לערת אלל ד' ימים צלצד והכי מפרש הש"ס צפ' צמחא דסוכה (דף נד:) יתמקע

לעשרת ימי חנוכה ודלדמי צין עלרת לערת אלל ד' ימים צלצד והכי מפרש הש"ס צפ' צמחא דסוכה (דף נד:) יתמקע

עין משפט גר מצוה

כה א ב מיי פ"ה מהל' דעות הלכ' ע ופי"ה מהלכות יסודי המורה הלכה יא:

בו ג מיי פ"ג מהלכות מקוואות הלכה ד סגנו ענין רמח:

בז ד מיי שם הלכה ג: בה ה טו"ע חו"מ ס"י רסב סעיף כא:

בב ו שו"ע חו"מ קומן קלו צבגים:

ל טו"ע שם יו"ד קומן שגז סעיף א ב:

לא ח מיי פ"ח מהל' תמחין ופוסקין הלכה ז סגנו ענין קפ:

לב ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לז ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

לח ט מיי פ"ח מהלכות מנינה הלכה ט י:

(א) ללכורה תמוה דלא וי"ו על פליגי רק חלצי שצט אי קריבין ביוה"כ אצל חלצי חול לית מאלן דלפניו ומו' שם ד"ה אצל וצנלימ צפ"ד מהל' מעשה הקרנות הלכה י דיו"ק.